

CHARLES MERYON

DOOR MR. A. H. CORNETTE.

BNFANT du siècle, visionair van het antieke Parijs, van spleen verteerde dweper, zuchtend van heimwee naar vervlogen tijden en verre landen, doolaar in de wereldstad en verlangend naar de tropische kusten van Polynesië, bohème in zijn uiterlijke verschijning en eng-burgerlijk in zijn levenswijs, fantast in zijn droombeelden en technicus van oude klassieke tucht, pervers en naïf, fanatiek van sociaal geluk en schuwe vluchter uit de samenleving, — ziedaar Meryon, de grootste Fransche etser der XIXe eeuw. Streng in den tijd beschouwd, behoort hij niet meer tot het glanstijdvak der Romantiek: hij was nog maar een jongetje in de groote dagen van *Les massacres de Scio*, *Hernani*, *Robert le Diable*, en inspireerde zich op de stadsgezichten van Parijs tusschen 1840 en '60, toen de romantische idealen geweken waren voor een meer nuchtere levensopvatting. Toch behoort hij tot de Romantiek. Vooreerst door de keuze van zijn onderwerpen. Zijn naam roept een geïdealiseerd verleden voor de verbeelding, het oude Parijs, dat van Villon en de Basoche, van de Fronde, van Louis XIV, van de groote Revolutie; hij bemint bouwvallige straten, portalen vol geheimenis, donkere binnenplaatsen, luifelende gevels, dreigende torens met hun gedrochtelijke spijers, oude uithangborden, bruggen die welven over de rivier, paleizen met voorname colonnades, zware slottorens met getraliede vensters, het Parijs van de truands, Quasimodo, la Tour de Nesle. Alles gedompeld in het fantastisch licht der verbeelding, het onwerkelijk schijnsel der koortsbegoocheling, de atmosfeer van het spleen. Zijn etsen zijn de verbeelding van weemoedige extasen, van diep melancholiek genot, van smachten naar een andere wereld; zij hebben alle wat de Vigny noemde „une grandeur triste et militaire.”

Gustave Geffroy heeft zijn laatste en door zijn dood afgebroken boek gewijd aan de sombere levensgeschiedenis van den grooten etser *).

*) Gustave Geffroy: *Charles Meryon*. Paris 1926

Hierbij onze bibliographie:

Baudelaire Ch. — *Oeuvres complètes*, Paris 1889 I, II.

Baudelaire Ch. *Oeuvres posthumes et correspondances inédites* Paris 1887.

Baudelaire Ch. *Souvenirs, correspondances*, Paris 1872.

Bouvenne (Aglaüs) — *Notes et Souvenirs sur Charles Meryon*, Paris 1883.

Burty Phil. — *Gazette des Beaux-Arts* 1863.

Catalogue édition anglaise London 1879.

Delteil (Loys) — *Le Peintre-graveur illustré*, tome II. Paris 1906.

Dictionary of National Biography, London.

Dodgson (Campbell) — *The etchings of Charles Meryon, The Studio* 1921.

Ecke G. — *Charles Meryon (Meister der Graphik, Band XI)*.